Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0221

Recomandare privind promovarea guvernanței transnaționale a apelor în interesul prevenirii conflictelor și al păcii

Recomandarea Parlamentului European din 17 iunie 2026 adresată Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind promovarea guvernanței transnaționale a apelor în interesul prevenirii conflictelor și al păcii (2025/2216(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere Convenția ONU din 1992 privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale (Convenția privind apele),

– având în vedere rezoluția sa din 7 mai 2025 referitoare la Strategia europeană pentru reziliența în domeniul apei[1],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 4 iunie 2025 intitulată „Strategia europeană pentru reziliența în domeniul apei” (COM(2025)0280),

– având în vedere rezoluția sa din 5 octombrie 2022 referitoare la accesul la apă ca unul dintre drepturile omului – dimensiunea externă[2],

– având în vedere Conferința ONU privind apa din 2023 și Agenda de acțiune privind apa adoptată în cadrul acesteia, precum și viitoarea Conferință a ONU privind apa din 2026,

– având în vedere fișa informativă a Oficiului Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului intitulată „Dreptul la apă”, publicată în august 2010,

---

1 JO C, C/2026/576, 24.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/576/oj.
2 JO C 132, 14.4.2023, p. 54.

– având în vedere raportul Institutului Universitar al ONU pentru Apă, Mediu și Sănătate din 20 ianuarie 2026 intitulat „Global Water Bankruptcy – Living Beyond Our Hydrological Means in the Post-Crisis Era” (Falimentul hidric mondial – viața dincolo de mijloacele noastre hidrologice în era post-criză),

– având în vedere Concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2018 privind diplomația în domeniul apei,

– având în vedere Concluziile Consiliului din 19 noiembrie 2021 privind apa în cadrul acțiunii externe a UE,

– având în vedere Orientările UE din 17 iunie 2019 privind apa potabilă și salubrizarea,

– având în vedere articolul 121 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere rezoluția sa din 2 aprilie 2025 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2024[3],

– având în vedere rezoluția sa din 21 ianuarie 2026 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în acest domeniu – raport anual pe 2025[4],

– având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 4 decembrie 2024 intitulat „Politica apei: capacitarea tinerilor, a femeilor și a comunităților indigene și locale”[5],

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A10-0150/2026),

A. întrucât apa este esențială pentru supraviețuirea umanității și a vieții în ansamblu pe Pământ și, prin urmare, trebuie gestionată în mod sustenabil și echitabil ca drept un bun comun public la nivel mondial;

B. întrucât accesul la apă sigură și la salubritate este un drept al omului și o condiție esențială pentru sănătate, stabilitate, securitate și pace și precum și pentru a se putea bucura pe deplin de viață și de toate drepturile omului; întrucât guvernanța deficitară a apelor, deficitul de apă și accesul inegal pot contribui la instabilitate, conflicte și strămutări; întrucât aproximativ 2,2 miliarde de persoane nu au încă acces la apă potabilă gestionată în condiții de siguranță, 3,5 miliarde de oameni nu dispun de instalații sanitare gestionate în condiții de siguranță și aproximativ 4 miliarde de persoane se confruntă cu un

---

3 JO C, C/2025/4390, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
4 Texte adoptate, P10_TA(2026)0014.
5 JO C, C/2025/769, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/769/oj.

deficit grav de apă timp de cel puțin o lună în fiecare an;

C. întrucât serviciile inadecvate de alimentare cu apă și de salubrizare contribuie în mod semnificativ la răspândirea bolilor infecțioase care pot fi prevenite, cum ar fi holera, malaria și bolile gastrointestinale;

D. întrucât schimbările climatice și activitatea umană nesustenabilă reprezintă o amenințare majoră pentru resursele de apă și exacerbează stresul hidric; întrucât presiunea tot mai mare asupra resurselor de apă cauzată de creșterea rapidă a populației, de creșterea cererii și de utilizarea nesustenabilă a apei și a terenurilor contribuie la deficitul de apă, la foamete și la conflicte;

E. întrucât doar aproximativ o treime din bazinul hidrografic continental s-a aflat în condiții normale de deversare a apelor în fiecare din ultimii șase ani; întrucât 90 % din toate dezastrele naturale sunt legate de apă; întrucât ciclurile hidrologice devin din ce în ce mai instabile și se caracterizează prin treceri bruște de la secete puternice la inundații devastatoare, fenomene determinate de schimbările climatice; întrucât toate regiunile glaciare din lume au consemnat în ultimii ani pierderi ale stratului de gheață; întrucât activitățile umane sunt responsabile pentru o proporție semnificativă a poluării resurselor de apă dulce de la nivel mondial;

F. întrucât cantitatea și calitatea apei sunt la fel de importante; întrucât o gestionare suficientă a ambelor creează oportunități economice și sociale;

G. întrucât 60 % din fluxurile mondiale de apă dulce reprezintă acvifere, lacuri și bazine hidrografice transfrontaliere, împărțite între două sau mai multe țări;

H. întrucât, în pofida progreselor înregistrate, cooperarea transfrontalieră în domeniul apei rămâne insuficientă la nivel mondial; întrucât, dintre cele 153 de state membre ale ONU care au ape transfrontaliere comune, doar 43 au încheiat acorduri operaționale; întrucât peste 20 de țări nu au astfel de acorduri, progresele fiind deosebit de limitate în Asia și America Latină;

I. întrucât guvernanța solidă a apei, transparența și monitorizarea în sectorul apei și al salubrizării garantează că utilizarea resurselor financiare servește interesului public și sprijină dezvoltarea durabilă;

J. întrucât stresul hidric și acțiunile unilaterale ale țărilor în apele transfrontaliere, cum ar fi poluarea, supraexploatarea sau construirea de infrastructuri, pot avea implicații pentru toate statele învecinate cu aceste corpuri de apă; întrucât diferendele privind accesul la apă contribuie la extinderea conflictelor și la colapsul economic și le pot alimenta, cu consecințe grave pentru stabilitatea regională și securitatea umană;

K. întrucât în ultimii ani conflictele care au la bază sursele de apă au depășit acțiunile de cooperare; întrucât, în pofida progreselor înregistrate în ultimul deceniu pentru asigurarea cu apă potabilă și cu servicii de salubrizare, miliarde de persoane din întreaga lume nu au încă acces la servicii esențiale de alimentare cu apă, salubrizare și igienă, ceea ce le expune riscului de îmbolnăvire și de excluziune socială mai severă; întrucât anumite grupuri, în special femeile, copiii, refugiații, popoarele indigene, comunitățile defavorizate, persoanele cu dizabilități și alte grupuri, sunt adesea trecute cu vederea sau se confruntă cu discriminare în planificarea și dezvoltarea infrastructurii de apă și salubritate; întrucât degradarea mediului și riscurile legate de climă tind să aibă un impact disproporționat asupra comunităților sărace și marginalizate; întrucât aceste condiții sunt exploatate din ce în ce mai mult de rețelele infracționale, de organizațiile teroriste și de milițiile locale pentru a-și consolida influența și a-și promova interesele;

L. întrucât numai accesul echitabil și sustenabil la resursele de apă le poate asigura tuturor o previzibilitate pe termen lung; întrucât cooperarea strategică transnațională în domeniul resurselor de apă permite gestionarea sustenabilă a activităților umane și pregătirea în comun pentru ciclurile hidrologice imprevizibile, în beneficiul tuturor vecinilor;

M. întrucât Pactul pentru Mediterana este un cadru pentru consolidarea cooperării regionale; întrucât diplomația în domeniul apei ar trebui inclusă printre acțiunile sale prioritare, având în vedere presiunea tot mai mare asupra resurselor comune de apă din Marea Mediterană, inclusiv în regiuni precum estul Mării Mediterane și Africa de Nord; întrucât gestionarea cooperativă a apei, proiectele comune de infrastructură și dialogul privind resursele transfrontaliere ar trebui recunoscute ca instrumente importante pentru prevenirea conflictelor, reziliența în fața schimbărilor climatice și dezvoltarea durabilă;

N. întrucât conflictele armate și ocupația perturbă în mod semnificativ accesibilitatea apei și cooperarea transnațională în domeniul apelor;

O. întrucât angajamentele politice la nivel mondial pentru gestionarea sustenabilă a apei nu au fost însoțite de finanțarea sau acțiunile necesare pe teren;

P. întrucât dreptul internațional umanitar, în special protocoalele adiționale din 1977 la Convențiile de la Geneva, prevede expres măsuri de protecție pentru baraje și alte „instalații care conțin forțe periculoase”; întrucât utilizarea apei ca armă, inclusiv vizarea sistemelor și a instalațiilor de apă sau daunele aduse mediului care rezultă din aceasta, constituie o încălcare gravă a drepturilor omului și ar putea constitui o crimă împotriva umanității și un ecocid;

Q. întrucât războiul contemporan implică din ce în ce mai mult vizarea deliberată a resurselor și a infrastructurii de apă și folosirea lor ca armă, după cum a demonstrat, cel mai recent, distrugerea devastatoare de către Rusia a barajului de la Kahovka din Ucraina în 2023; întrucât distrugerea barajului Kahovka a cauzat distrugeri grave ale mediului, inclusiv inundații, poluarea resurselor de apă dulce, pierderea biodiversității și daune pe termen lung ecosistemelor, a cauzat decese și strămutarea în masă a populației civile și a privat populația de accesul la apă potabilă sigură și la mijloace de subzistență; întrucât distrugerea barajului a creat riscuri grave pentru securitatea nucleară la centrala nucleară de la Zaporijia, aflată în apropiere; întrucât, ca urmare a războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, aproximativ 1,7 milioane de copii din Ucraina nu au în prezent acces fiabil la apă sigură;

R. întrucât Parlamentul a condamnat în termenii cei mai fermi distrugerea deliberată de către Rusia a infrastructurii de apă, inclusiv a barajelor, ca armă de război; întrucât distrugerea a cauzat daune grave mediului, a subminat securitatea apei și a amenințat populațiile civile; întrucât astfel de acte constituie încălcări ale dreptului internațional și trebuie să se stabilească pe deplin răspunderea celor vinovați; întrucât Comisia și statele membre ale UE să continue să ofere asistență Ucrainei în anchetarea autorilor, astfel încât aceștia să poată fi urmăriți penal pentru crime de război și crime împotriva umanității;

S. întrucât UE sprijină mecanismele comune israeliano-palestiniene de guvernanță a apei, inclusiv relansarea cadrelor existente, cum ar fi Comitetul mixt privind apa, în vederea promovării distribuției echitabile a apei, a îmbunătățirii transparenței și a dezvoltării eficace a infrastructurii; întrucât accesul inegal la resursele comune de apă rămâne un factor structural de instabilitate în Orientul Mijlociu, în special în bazinul râului Iordan, unde dezechilibrele istorice și actuale în ceea ce privește alocarea și controlul comunităților palestiniene adâncesc disparitățile socioeconomice; întrucât, în temeiul acordurilor existente, autoritățile israeliene exercită un control efectiv asupra majorității resurselor de apă din Cisiordania și care provin din Cisiordania;

T. întrucât, ca urmare a conflictului dintre Israel și Hamas, infrastructura de alimentare cu apă, salubrizare și igienă din Fâșia Gaza a suferit distrugeri masive, inclusiv stațiile de desalinizare, instalațiile de epurare a apelor uzate și rețelele de distribuție, ceea ce a lăsat o mare parte a populației fără acces fiabil la apă potabilă sigură și a agravat nevoile umanitare; întrucât Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului a raportat, în iulie 2025, că 89 % din infrastructura de apă și salubrizare din Gaza au fost deteriorate sau distruse, ceea ce a făcut ca 90 % din gospodării să nu mai aibă un acces sigur la apă; întrucât este necesară livrarea rapidă și neîngrădită a materialelor, a

combustibilului și a asistenței tehnice pentru repararea și reconstrucția infrastructurii critice de apă, inclusiv a conductelor, a unităților de desalinizare și a stațiilor de epurare a apelor uzate;

U. întrucât impactul transfrontalier al proiectelor de baraje la scară largă puse în aplicare de Turcia în cadrul Proiectului Anatoliei de Sud-Est (GAP), inclusiv al barajului Ilısu, au afectat fluxurile de apă din aval din râurile Tigru și Eufrat și au contribuit la penurie de apă, la pierderi agricole și la degradarea mediului în Irak și Siria; întrucât părțile interesate din Turcia, Irak și Siria au nevoie de un dialog structurat și incluziv la nivelul întregului bazin hidrografic privind gestionarea sistemului fluvial Tigru-Eufrat, pe baza principiilor dreptului internațional al apei, inclusiv utilizarea echitabilă și rezonabilă și obligația de a nu cauza prejudicii semnificative;

V. întrucât există în continuare tensiuni continue între Egipt și Etiopia în urma finalizării și inaugurării Marelui Baraj al Renașterii Etiopiei (GERD) în 2025, care ar putea afecta în mod semnificativ echilibrul hidropolitic din bazinul Nilului; întrucât Consiliul de Securitate al ONU a discutat în mod repetat despre Marele Baraj al Renașterii etiopiene; întrucât toate părțile interesate ar trebui să se abțină de la măsuri unilaterale care ar putea exacerba tensiunile și ar trebui să acorde prioritate măsurilor de consolidare a încrederii, inclusiv transparenței în operațiunile de exploatare a barajelor și cooperării tehnice în ceea ce privește prognozarea debitului de apă;

W. întrucât râul Aras este vital pentru Armenia și Azerbaidjan pentru agricultură, dezvoltare economică și apă potabilă, însă calitatea și cantitatea apelor sale se află sub presiune; întrucât un viitor acord între Armenia și Azerbaidjan care să abordeze chestiunea corpului de apă transfrontalier care le este comun, inclusiv mecanismele pentru schimbul de date, monitorizarea comună, siguranța barajelor și alocarea echitabilă și sustenabilă a apei pentru uz agricol și civil, ar permite ca acest râu să fie mai degrabă o resursă comună decât o sursă de instabilitate;

X. întrucât poluarea și deșeurile transportate de râuri și curenții marini se pot acumula pe coastele altor state, cauzând prejudicii de mediu, economice și sociale, inclusiv turismului și pescuitului;

Y. întrucât deficitul de apă și degradarea resurselor de apă pot duce, de asemenea, la strămutarea în masă a populației și la migrația forțată, exacerbând insecuritatea alimentară, sărăcia și instabilitatea în regiunile cele mai vulnerabile; întrucât una dintre modalitățile de abordare a cauzelor fundamentale ale migrației este îmbunătățirea gestionării apei în țările terțe;

Z. întrucât actorii statali și nestatali înarmați din zonele afectate de conflicte utilizează populațiile slăbite pentru a câștiga legitimitate prin controlul resurselor de apă; întrucât accesul la infrastructura de

apă și controlul infrastructurii de apă sunt utilizate din ce în ce mai mult ca instrumente de presiune politică, constrângere sau război;

AA. întrucât parteneriatele public-privat ar trebui să promoveze un acces mai bun și mai abordabil ca preț la apă, salubrizare și igienă pentru toți, în special în ceea ce privește crearea și întreținerea și gestionarea eficientă și sustenabilă a infrastructurilor de apă; întrucât investițiile și politicile publice ar trebui să încurajeze și să stimuleze sectorul privat să investească în tehnologii și practici de gestionare care să promoveze activitățile economice sustenabile,

1. recomandă Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate:

   (a) să sporească rolul pe care guvernanța transfrontalieră a apelor îl are în acțiunea externă a UE, astfel încât aceasta să devină un instrument efectiv pentru prevenirea și soluționarea conflictelor și pentru consolidarea încrederii la nivel regional, național și internațional, în special în zonele ce pot fi afectate de schimbările climatice și în care apa este deja deficitară, îndeosebi în regiunile care au o importanță strategică pentru UE; să recunoască în mod explicit stresul hidric ca factor major în riscurile de securitate, geopolitice și umanitare și să integreze pe deplin prevenirea conflictelor legate de apă în politica externă, de securitate și de dezvoltare a UE;

   (b) să acorde atenție lipsei unor acorduri operaționale între guvernele care au în comun bazine hidrografice transfrontaliere și să pună la dispoziție toate competențele de specialitate și asistența tehnică și financiară necesare din partea UE pentru a sprijini guvernele în încheierea și punerea în aplicare a unor astfel de acorduri, precum și a unor organizații pentru bazinele hidrografice, respectând totodată pe deplin suveranitatea țărilor partenere și rolul lor de responsabili principali pentru gestionarea resurselor de apă, cu scopul de a reduce riscul de tensiuni sau de conflicte și de a stimula cooperarea și de a îmbunătăți gestionarea durabilă a resurselor naturale; să ridice permanent probleme legate de guvernanța transnațională a apelor în dialogurile bilaterale ale UE cu țările partenere;

   (c) să sprijine eforturile țărilor partenere de a crea un mediu juridic și o politică favorabilă pentru gestionarea colaborativă a apei și să consolideze rolul guvernanței transnaționale în domeniul apelor în acțiunea externă și diplomația UE; să doteze, în acest scop, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și delegațiile UE din întreaga lume cu resurse financiare și umane corespunzătoare pentru a sprijini activitățile transfrontaliere de gestionare a apelor și activitățile diplomatice pe teren în interiorul țărilor partenere și între acestea, precum și să

promoveze dezvoltarea și punerea în aplicare a diplomației albastre;

(d) să asigure, în următorul cadru financiar multianual, o finanțare adecvată și eficientă pentru gestionarea transfrontalieră a apelor de către UE în cadrul acțiunii externe a UE, prin intermediul instrumentelor „Europa globală” și „Global Gateway”; să consolideze adaptarea investițiilor externe ale UE în accesul la apă și salubritate la contexte fragile și afectate de conflicte, pentru a sprijini pacea și reziliența, inclusiv prin creșterea finanțării pentru accesul global la o gestionare a apei și la o infrastructură de salubrizare a apei sustenabile și reziliente la schimbările climatice; să se asigure că proiectele de infrastructură și energetice finanțate prin instrumentele de cooperare pentru dezvoltare și de politică externă ale UE, inclusiv prin Banca Europeană de Investiții, continuă să respecte pe deplin dreptul internațional, nu subminează relațiile transfrontaliere în domeniul apelor, accesul egal la ape și gestionarea durabilă a acestora și facilitează accesul persoanelor, în special a populațiilor indigene, la terenurile lor; să alinieze finanțarea la acțiunile emblematice globale ale primei Strategii a UE pentru reziliența în domeniul apei;

(e) să recunoască și să mărească sprijinul pentru activitatea esențială desfășurată de apărătorii drepturilor de mediu și de organizațiile societății civile pentru conservarea apelor, accesul egal la acestea și guvernanța transfrontalieră a apelor; să implice efectiv apărătorii locali ai drepturilor de mediu și organizațiile societății civile locale în acțiunile UE de sprijinire a guvernanței transnaționale a apelor în țările din afara UE și să promoveze siguranța și libertatea acestora de a-și desfășura activitatea fără violență și intimidare; să majoreze sprijinul financiar pentru organizațiile neguvernamentale active în sfera diplomației în domeniul apei, al prevenirii conflictelor și al cooperării transfrontaliere în domeniul apei, în special în regiunile fragile și afectate de conflicte, recunoscând rolul important al acestora în facilitarea dialogului la nivel local și regional, în sprijinirea gestionării apei la nivelul comunității, în promovarea consolidării încrederii și în contribuția la inițiative de guvernanță sustenabilă și incluzive în domeniul apei;

(f) să extindă sfera geografică a proiectelor transfrontaliere ale UE pentru guvernanța apelor dincolo de anumite părți din Africa și Asia Centrală, la America, Orientul Mijlociu și Africa de Nord, precum și la Asia de Est și de Sud printr-o abordare de tip „Echipa Europa”, în special acolo unde insecuritatea legată de accesul la apă poate contribui la instabilitate și strămutări;

(g) să consolideze gestionarea durabilă a apei și a apelor uzate prin integrarea sistematică a cooperării în materie de infrastructură,

tehnologii și expertiză în parteneriate și programe de dezvoltare; să sprijine dezvoltarea capacităților și consolidarea instituțională în țările partenere pentru a îmbunătăți planificarea, guvernanța și întreținerea serviciilor de apă și salubritate, inclusiv prin parteneriate cu autoritățile locale, serviciile publice și societatea civilă și organizațiile comunitare; să adapteze investițiile în infrastructură la contextele locale și istorice pentru a transforma apa într-un instrument de pace și stabilitate;

(h) să consolideze cooperarea multilaterală în domeniul apelor, în special în cadrul ONU, prin continuarea și intensificarea globalizării Convenției ONU privind apa și prin sprijinirea punerii în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), în special a ODD 6 privind apa curată și salubritatea, și prin eliminarea marilor inegalități ce există între țări și în cadrul acestora în ceea ce privește accesul la apă și salubrizare; să asigure punerea în aplicare continuă a angajamentelor UE din cadrul Conferinței ONU privind apa din 2023, menținând aceste ambiții și acțiuni la pregătirea Conferinței ONU privind apa din 2026; să intensifice dialogurile pe mai multe niveluri cu țările din bazinele predispuse la conflicte, inclusiv summiturile și inițiativele comune, precum și formatele de cooperare pe termen lung;

(i) să sublinieze că o guvernanță transfrontalieră eficace în domeniul apei depinde de conservarea biodiversității și a climei și, prin urmare, să solicite ca gestionarea apei să răspundă în primul rând intereselor de mediu – fiind o nevoie de bază pentru plante, animale și oameni – și să fie ghidată de o logică bazată pe interesul public și pe bunurile comune publice și globale;

(j) să consolideze reziliența globală în domeniul apei ca mijloc de promovare a stabilității prin punerea în aplicare eficace a Strategiei UE pentru reziliența în domeniul apei, în special a acțiunilor sale globale menite să sprijine accesul la apă și salubritate pentru cel puțin 70 de milioane de persoane și să consolideze guvernanța globală în domeniul apei și implicarea în forurile multilaterale, cum ar fi G7, G20 și Dialogul de la Baku privind apa pentru acțiunile în domeniul climei;

(k) să investească într-o imagine de ansamblu mai transparentă a întregului sprijin acordat de UE în prezent pentru promovarea la nivel internațional a gestionării transfrontaliere a apelor și să asigure coerența și raționalizarea tuturor activităților și finanțării în toate direcțiile generale competente și între SEAE și Comisie, asigurându-se în același timp că diferitele programe se completează reciproc și nu se suprapun; să consolideze comunicarea privind eforturile și realizările UE în domeniul cooperării transfrontaliere în domeniul apei pentru a spori

vizibilitatea acestui instrument esențial și a rolului de lider al UE în ceea ce privește implementarea sa;

(l) să promoveze o cooperare internațională consolidată, inclusiv la nivelul organizațiilor pentru bazinele hidrografice, pentru a aborda criza din ce în ce mai accentuată a apei; să asigure și să îmbunătățească accesul la apă curată și de înaltă calitate și la salubritate; să promoveze gestionarea durabilă a apei, să crească gradul de reutilizare a apei, să combată poluarea, utilizarea excesivă și risipa apei și să pună în aplicare diferite tehnologii inovatoare în domeniul apei, inclusiv soluții bazate pe natură;

(m) să se asigure că inițiativele UE în domeniul apelor de la nivel mondial răspund lacunelor persistente în materie de date și lipsei schimburilor de date între guverne prin dotarea țărilor partenere cu resurse tehnice și fizice pentru monitorizarea în mod eficace a nivelului apei și a calității bazinelor transfrontaliere, precum și prin schimbul de date între țările partenere și promovarea unor standarde comune de colectare a datelor în aceste țări, pentru a spori compatibilitatea; să servească drept actor credibil și de încredere în facilitarea schimbului de informații fiabile privind apa între guverne, părțile interesate și public în situații de stres hidric și de tensiune ridicată, inclusiv atunci când schimbul de informații este sensibil din motive de securitate; să valorifice experiența, programele, practicile și strategiile relevante ale UE pentru a consolida schimbul de bune practici între actorii regionali și naționali, pe baza programelor, practicilor și strategiilor relevante ale UE;

(n) să promoveze instrumente de cooperare interguvernamentală și regională pentru gestionarea resurselor de apă, punând accentul în special pe asigurarea unei distribuții echitabile a apei și să sprijine structurile de guvernanță de la nivel local și comunitar; să aibă în vedere sprijinirea parteneriatelor public-privat atunci când acestea contribuie la gestionarea eficientă a apei și la un acces la prețuri mai abordabile la apă, salubritate și igienă pentru toți; să stimuleze investițiile în tehnologii și practici de gestionare care îmbunătățesc utilizarea practicilor agricole durabile în cadrul producției de culturi, de animale și de pește, atât de către micii fermieri, cât și de către întreprinderile mai mari;

(o) să sublinieze principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și al alinierii politicilor UE la prioritățile de dezvoltare ale țărilor partenere, pe baza unor evaluări ale impactului acestora asupra resurselor locale, pentru a evita în comun epuizarea resurselor hidrice sau poluarea apei în țările din afara UE;

(p) să consolideze punerea în aplicare a gestionării integrate a resurselor de apă ca instrument central care promovează dezvoltarea coordonată și gestionarea sustenabilă a apei, a terenurilor și a resurselor conexe, inclusiv la nivel transfrontalier, în conformitate cu indicatorul ODD 6.5.2, în beneficiul reciproc al statelor riverane, precum și importanța legăturii dintre apă, energie, alimente și ecosistem la abordarea sinergiilor și a compromisurilor privind apa în cadrul acțiunii externe a UE;

(q) să consolideze capacitățile de monitorizare și de alertă timpurie ale UE prin digitalizare și tehnologii moderne, inclusiv supravegherea prin satelit și urmărirea în timp real a poluării, care sunt esențiale pentru a preveni și combate poluarea transfrontalieră și a sprijini reducerea riscului de dezastre; să consolideze monitorizarea deficitului de apă și a riscurilor de conflicte legate de apă la nivel mondial, cum ar fi instrumentalizarea apei și a infrastructurii de apă și privarea deliberată de acces la apă, integrând această monitorizare în sistemele de prevenire a conflictelor ale Centrului de răspuns în caz de criză al SEAE;

(r) să stimuleze și să finanțeze cercetările privind gestionarea transfrontalieră durabilă a apelor, utilizarea în comun a apelor, cooperarea și inovarea, inclusiv prin intermediul programului Orizont Europa, și să exploreze provocările emergente, cum ar fi activitățile de modificare a condițiilor meteorologice;

(s) să aibă în vedere însărcinarea reprezentantului special al UE pentru drepturile omului cu prevenirea și soluționarea conflictelor legate de apă, promovarea cooperării în domeniul apelor și a statului de drept și protejarea surselor și sistemelor de apă, inclusiv în timpul conflictelor armate și în contexte transfrontaliere, precum și cu conducerea, în numele UE, a eforturilor internaționale de protejare și refacere a ecosistemelor acvatice în conformitate cu ODD 6, întrucât reziliența în domeniul apei este esențială pentru abordarea crizelor actuale și viitoare în materie de sănătate, alimente, energie și securitate; să consulte Parlamentul cu privire la mandatul, resursele și acordurile de cooperare care sprijină activitatea reprezentantului special al UE pentru drepturile omului;

(t) să consolideze rolul dreptului internațional și al instanțelor internaționale și să promoveze dialogul, medierea și soluțiile regionale ca instrumente principale pentru soluționarea litigiilor privind corpurile de apă transnaționale, asigurând claritatea și responsabilitatea în ceea ce privește obligațiile legale ale tuturor statelor care se învecinează cu apele în cauză; să condamne în mod sistematic utilizarea apei ca armă în conflicte;

să se asigure că autorii sunt trași la răspundere;

(u) să sprijine inițiativele juridice care vizează asigurarea justiției și a despăgubirilor pentru vizarea și distrugerea deliberată a aprovizionării cu apă și a infrastructurilor de apă;

2. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Comisiei și Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate.